

15-16 HAZİRAN ŞANLI DİRENİŞİ SÜRÜYOR

Sermayenin ve onun güdümündeki sendikaların “yasal” yollardan DİSK’i, toplu sözleşme ve grev haklarını büyük ölçüde kısıtlamaya, boğmaya çalışmasının ve bunun sonucunda Türkiye İşçi sınıfının en büyük direnişlerinden birini gösterdiği 15-16 Haziran’ın üzerinden 38 yıl geçti. İki gün boyunca demokratik haklarını, örgütlenme ve toplu sözleşme haklarını korumak isteyen yüz binlerce emekçi İstanbul sokaklarını özgürlük alanına çevirmek istemiş fakat Kadıköy’de açılan ateş sonucu üç işçi yaşamını kaybetmiştir.

Bugün ülkemizde yaşananlar 38 yıl önce yaşananlardan çok da farklı değildir: 1 Mayıs’ta emekçilerin üzerine gaz bombaları atılıyor, grevdekiler devletin kolluk güçleri tarafından coplanıyor. Tek amaçları insanca yaşam olan emekçilere gösterilen zorbalık bizzat Başbakan’ın “ayak takımı” tanımlaması ile meşrulaştırılmak isteniyor.

Ülkenin dört bir yanı yangın yerine dönmüşken gündem “türban” ve “kapatma davası” tartışmalarına sıkıştırılıyor ve emekçiler üzerindeki sömürüyü arttırmak için “İstihdam Paketi”, SSGSS gibi yasalar sessiz sedasız çıkarılıyor. Sermayenin

içinde bulunduğu yapısal krizi aşmak adına yapılan özelleştirmelere hız veriliyor, başta enerji olmak üzere haberleşme, ulaşım, sağlık gibi temel insani haklar daha fazla kâr hırsına kurban ediliyor. Bunun sonucunda da Tuzla tersanelerinde yaşandığı üzere insan hayatı paraya tercih ediliyor.

38 yıl önce yaşananlar belleklerde hâlâ diri iken bu kazanımların üzerinden yükselen emekçiler Türkiye’nin dört bir yanında direnişe devam etmektedir. Tekel’de, Telekom’da, Novamed’de, Tega’da, Yörsan’da ve daha birçok yerde demokratik haklar ve insanca bir yaşam için mücadele eden emekçiler, neoliberalizmin yarattığı tahribata karşı seslerini 15-16 Haziran’ın verdiği güçle çıkartmışlardır, çıkartmaya devam etmektedirler.

Bu vesile ile 16 Haziran’ın yıl dönümünde Tuzla tersanelerinde yapılacak grevi selamlar, örgütlü toplumun özgürlüğe giden yol olduğunun bir kez daha altını çiziyoruz. Dünyanın tüm emekçileri, birleşin!

EMO Ankara Şubesi
19. Dönem Yönetim Kurulu
14.06.2008

ANKARAM PLATFORMU'NDAN KIZILIRMAK SUYU AÇIKLAMASI “MELİH GÖKÇEK ANKARALILARI KANDIRMAYA DEVAM EDİYOR”

Kızılırmak suyunun içerdiği zararlı kimyasallar nedeniyle içme suyu olarak kullanılmasına karşı çıkan Ankaram Platformu üyeleri, Melih Gökçek’i halkı kandırmakla suçladı ve istifaya çağırdı. Ankaram Platformu Su Hakkı Girişimi adına İnşaat Mühendisleri Odası Genel Merkezi’nde 3 Haziran 2008 tarihinde basın açıklaması yapan İMO Ankara Şubesi Başkanı Nevzat Ersan, “Melih Gökçek, Ankartalıları kandırmaya devam ediyor, Ankara’ya şu an için belirtilen oranda Kızılırmak suyu verilmiyor” dedi. Nevzat Ersan, Su Politikaları Kongresi Yürütme Kurulu Üyesi Ahmet Göksoy ve İMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Gökhan Varın’ın da katıldığı basın toplantısında, yapılan analizler sonucunda Kızılırmak suyundaki sülfat, klorür ve sodyum miktarının insan sağlığı için geçerli değerlerin oldukça üzerinde olduğunu, Kızılırmak suyunun henüz çeşmelerden akmadan önce tespit edildiğini belirterek şöyle konuştu, “Çok değil 10 ay önce Ankara halkına yaşattığı büyük susuzluk günlerinin ardından hiçbir sorumluluk taşımayan, susuzluk nedeniyle artan salgınlara karşı halkın ve uzmanların taleplerini duymayan, ‘ben yaptım oldu’ anlayışını kent politikası sayan Gökçek, yeni icraatlarında da kentliye düşman anlayışını sergilemeye devam ediyor. Tüm bu tespitlere rağmen kalitesiz su inadında vazgeçmeyen Gökçek, şimdi de yeni bir taktikle Ankara halkını kandırmaya devam etmektedir.”

Gökçek’in, 21 gündür Ankara’ya getirdiğini söylediği Kızılırmak suyundan en fazla 150 bin metre küp suyun şebekeye verildiğini açıklayan Nevzat Ersan, geri kalan oranın Çamlıdere ve Kurtboğazi barajlarından karşılandığına dikkat çekti. Gökçek’in açıklamalarında “Kızılırmak suyu şehre veriliyor ve hiçbir hastalık görülüyor” diyerek halkı yanlış bilgilendirdiğini

vurgulayan Ersan şunları söyledi, “Şu an itibarıyla kente verilen Kızılırmak suyu normal karışım miktarının 5 kat altındadır. Bu nedenle yapılan testlerde su değerleri de sağlık sınırları içerisinde görünmektedir. Ayrıca Kızılırmak içme suyu boru hattı tam olarak çalıştırılmamaktadır. Gökçek diğer barajlardan gelen suya sadece beşte bir oranında Kızılırmak suyu karıştırılmaktadır. Çamlıdere ve Kurtboğazi barajlarındaki doluluk oranının düşüklüğü nedeniyle önümüzdeki dönemde kentin tüm su ihtiyacını bu barajlardan sağlamak mümkün olmayacaktır. Dolayısıyla çok kısa bir süre içerisinde kent şebekesine Kızılırmak suyundan şimdikininki yaklaşık olarak beş katı su verilmesi gerekecektir. Bu da Kızılırmak suyundaki sülfat, klorür, sodyum miktarlarının dünya ve Türkiye standartlarındaki sağlık değerlerinin çok üzerine ulaşması anlamına gelmektedir. Sodyum, sülfat ve klorür değerlerinin yüksekliği etkilerini sadece şimdi değil seneler sonra gösterecektir. Tıpkı Çernobil faciasından sonra dönemin bakanının çay içerek olayın etkilerinin olmadığını göstermeye çalışması, fakat sonraki dönemde Karadeniz Bölgesi’nde kanser vakalarının patlaması gibi; içme suyundaki sodyum, sülfat ve klorür yüksekliği de ilerleyen süreçlerde hipertansiyondan, kalp hastalıklarına, böbrek yetmezliğinden anemiye, sinir sistemi bozukluklarına ve kansere neden olabilecektir.”

Kırıkkale ve Polatlı Belediyelerinin bile Kızılırmak suyunu ileri artma teknikleri ile artırmayı planlarken, Melih Gökçek’in insanların geleceğini töhmet altına aldığını belirten Nevzat Ersan, “Halkın sağlığıyla oynayan İ. Melih Gökçek’i istifaya davet ediyor, Ankaram Platformu adına bu işin takipçisi olacağımızı ifade ediyoruz” dedi.

SİVAS KATLIAMININ DUMANI HALA TÜTÜYOR

*Günlerden öyle bir gündü;
Üstüne tarih düştüğüm.
Gözümün önüne geldi birden
Balkıyan güzel yüzün.*

*Ve yüreğim yandı söndü,
Fer bastı avuçlarımı.
Bir işlek kovan uğultusu
Kıpladı kulaklarımı.*

*Uzandım usulca çigarama;
Yavan ömrüme katık.
Ben o gün öldüm gülüm,
Bir daha ölmem artık..*

Metin Altıok

2 Temmuz 1993 yılında gerici güçler tarafından gerçekleştirilen ve 37 aydının diri diri yakıldığı Sivas katliamının üzerinden 15 yıl geçmesine karşın, bu yangının dumanı hâlâ tütüyor.

4. Pir Sultan Abdal Kültür Şenlikleri kapsamında Sivas'a giden aydınlar, "Şeriat isteriz" çığıllıkları atan yobazlar tarafından hunharca katledildiler. Katliamın seyircileri sadece Madımak Otelinin önünde toplananlar değildi. "Çok şükür otel dışındaki halkımız bir zarar görmemiştir" diyerek Madımak katillerinin güven içinde olduğunu belirten dönemin Başbakanı Tansu Çiller ve onu destekleyici açıklamalarda bulunarak "Halkla güvenlik güçlerini karşı karşıya getirmeyiniz" diyen Süleyman Demirel, askerlerin ve polislin katillere neden müdahale etmediğini de açıklıyordu.

Katliamın günlerce önce plânlandığı gerek yerel gazetelerden yapılan çağrılardan gerekse halka dağıtılan gazete ve bildirişlerden anlaşılmalıdır. Günler önce geliyorum diyen katliamı önlemek için uğraşmamak nasıl bir politikanın ürünü olabilir?

Bununla beraber o dönem iktidar ortağı olan ve "şeriat geliyor, şeriatçı kalkışma" sopası göstererek, demokrasi yerine askeri rejimi ön plâna çıkarmak isteyen zihniyet 37 kişinin göz göre göre öldürülmesi karşısında parmaklarını bile kıpırdatmamışlardır. Dün Maraş, Çorum ve Malatya'da devletin bilgisi dâhilinde katliam yapanlar bugün Sivas'ta yeni katliamlara imza attılar. Katliamda piyon olarak kullanılanlardan bir kısmı göstermelik cezalara çarptırılmış Madımak Otelinin yıkılırken otele itfaiyenin geç

gitmesini sağlayan dönemin RP'li Belediye Başkanı Temel Karamollaoğlu'nun da bulunduğu çok sayıda kişi elini kolunu sallayarak ortalıkta dolaşabilmektedir.

Madımak Otelinin altında yer alan kebabçı dükkanını çiçekçi dükkanına çevirerek bu utanç gizlemeye çalışanlar, bu tür utançlar karşısında tarihte nasıl hareket edildiğini çok iyi bilmelidirler. Hitler'in Yahudileri katlettiği toplama kampları, fırınlar bugün nasıl utanç müzesine çevrilmişse ve o müzeleri gezen herkes Hitler faşizminden nasıl utanç duyuyorsa, Madımak Otelinin de utanç müzesine çevrilmeli ve sanatçılar Muhlis Akarsu, Nesimi Çimen, Metin Altıok, Behçet Aysan, Asım Bezirci, Nesimi Çimen, Hasret Gültekin, Uğur Kaynar, Asaf Koçak başta olmak üzere 37 aydının isminin yer aldığı anıt yapılmalıdır.

Pir Sultan Abdal'ın bir şiirinde kaleme aldığı,

"Kadılar müftüler fetva yazarsa

İşte kement işte boynum asarsa

İşte hançer işte başım keserse

Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan"

kararlılığıyla hareket eden ve meydanı egemenlere bırakmayan, Nesimi'nin, Şeyh Bedreddin'in, Pir Sultan'ın, Deniz'in, Allande'nin külleri savrulurken, asırlardır bu coğrafyada kardeşçe yaşamış halkların dinleri, dilleri, ırkları, mezhepleri, renkleriyle bir bütün olduğunu, Anadolu'nun bu eşsiz mozağının diğerini linç ederek, öldürerek değil, "öteki"ni anlayarak, empati kurarak, kardeşçe bir arada yaşayacağını bir kez daha hatırlatırız. Bu topraklardaki mozağı oluşturanların, **Madımak'ın küllerinden sevgi, barış ve kardeşlik yaratacaklarına**, linç ve ötekileştirme heveslilerine itibar etmeyeceklerine inanıyoruz.

Pir Sultan Abdal'ın yine bir şiirinde dediği gibi "Sivas ellerinde sazım tutuşur/ Söz tutuşur canım türkü tutuşur / Teller bizi söyler diller yanışır / Özgürlüğü yazan kalem tutuşur." Madımak Otelinin küllerinden ırk, mezhep, din, dil, renk ayrımı yapmadan kardeşliği yükseltemezsek, türküler tutuşur, özgürlüğü yazan kalem tutuşur, aydınlar tutuşur...

Sivas katliamı tarihin derinliklerine insanlık suçu olarak geçecek ve orada yaşamını yitiren aydınların adları tıpkı Pir Sultan Abdal gibi yüzyıllarca unutulmadan yaşayacak ancak katiller katillikleriyle ve utançlarıyla yok olup gideceklerdir.